

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้า
2. สร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. กำหนดตัวอย่างประชากร
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา และแนวหลักสูตรวิชาภาษาไทย อย่างละเอียด และศึกษา หนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพื่อประกอบการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 2 ชุด สำหรับอาจารย์และนักศึกษา

2.1 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ แบบสอบถามประกอบด้วยส่วนที่ให้เลือกตอบแบบประเมินค่า (Rating Scale) และแบบให้ตอบโดยเสรี โดยแบ่งเป็น

ก. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์

ข. รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย มี 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ถามวิธีการจัด วัตถุประสงค์ การดำเนินงานต่าง ๆ และ

การเข้าร่วมกิจกรรม

ตอนที่ 2 ประเภทของกิจกรรมที่จัด และประโยชน์ของกิจกรรมที่จัดขึ้น

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการประเมินผลการจัดกิจกรรม ปัญหา หรือ อุปสรรคที่

ได้รับ ตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย

หลังจากนั้น จะได้นำผลที่ได้จากข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นของอาจารย์ภาษาไทย มาวิเคราะห์คำตอบเป็นร้อยละ ของอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม หากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบจากการประเมินค่า หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอ และอภิปรายผลการวิจัยต่อไป

2.2 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะคล้ายกับแบบสอบถามของอาจารย์ คือ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก แบบประเมินค่า (Rating Scale) และแบบให้ตอบโดยเสรี เพื่อรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ข้อคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรม ประโยชน์ของกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคในการจัด ตลอดจนข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้นำไปวิเคราะห์คำตอบเป็นร้อยละ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และหากค่าเฉลี่ยน้ำหนักของคำตอบจากการประเมินค่าต่าง ๆ หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอ และอภิปรายผลของการวิจัย

2.3 การทดลองใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งของอาจารย์ และนักศึกษาไปทดลองใช้กับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของวิทยาลัยครูจันทระเกษม จำนวน 3 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร-วิชาการศึกษา จำนวน 8 คน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์คำตอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป

3. ตัวอย่างประชากร

3.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ในวิทยาลัยครู 6 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่อาจารย์ จาก

1. วิทยาลัยครูนครราชสีมา	จำนวน	10 คน
2. วิทยาลัยครูบุรีรัมย์	จำนวน	9 คน
3. วิทยาลัยครูมหาสารคาม	จำนวน	18 คน
4. วิทยาลัยครูอุดรธานี	จำนวน	11 คน
5. วิทยาลัยครูสกลนคร	จำนวน	10 คน
6. วิทยาลัยครูอุบลราชธานี	จำนวน	14 คน
รวม		72 คน

3.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ของวิทยาลัยครู ทั้ง 6 แห่ง โดยสุ่มตัวอย่างนักศึกษาแต่ละ 100 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อนำไปติดต่อผู้อำนวยการวิทยาลัยครูทั้ง 6 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และส่งจดหมายส่วนตัวขอความร่วมมือในการวิจัยถึงหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครูที่เป็นตัวอย่างประชากร

4.2 การส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังวิทยาลัยครูที่เป็นตัวอย่างประชากร ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2519 ไปขอรับแบบสอบถามด้วยตนเอง และได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2519

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามอาจารย์ไปแต่ละ 25 ชุด รวม 150 ชุด จากจำนวนอาจารย์ทั้งหมดที่กำลังทำการสอนอยู่จริง 114 คน ได้รับแบบสอบถามคืนและคัดเลือกเพื่อใช้ในการวิจัยนี้ได้เพียง 72 ชุด ส่วนแบบสอบถามของนักศึกษาได้ส่งไปยังวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง แต่ละ 150 ชุด รวม 900 ชุด ได้รับคืนและคัดเลือกไว้แต่ละ 100 ชุด รวม 600 ชุด

5. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยคิดค่าตอบเป็นร้อยละจากจำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และหาค่าเฉลี่ยของค่าตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดคะแนน (Weight) ออกเป็นระดับตามวิธีของ ลิกเออร์ค (Likert)¹ คือ กำหนดคะแนนดังนี้

มาก หรือ บ่อยครั้ง	ให้คะแนนเป็น	3
พอสมควร หรือ บางครั้ง	ให้คะแนนเป็น	2
ไม่มีประโยชน์ หรือ ไม่จัดเลย	ให้คะแนนเป็น	1

¹John W. Best, Research in Education (New Jersey: Prentice Hall, Inc., 1970), pp. 174 - 175.

เมื่อได้ค่าคะแนนแล้ว ผู้วิจัยได้นำคะแนนดังกล่าวมาคิดน้ำหนักของคะแนน และกำหนดระดับค่าเฉลี่ยของคำตอบ ดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย 2.56 - 3.00 คิดเป็นค่า มาก หรือ บ่อยครั้ง

ระดับค่าเฉลี่ย 1.56 - 2.55 คิดเป็นค่า พอสมควร หรือ บางครั้ง

ระดับค่าเฉลี่ย 0.56 - 1.55 คิดเป็นค่า ไม่มีประโยชน์ หรือ ไม่จัดเลย

จากการกำหนดค่าคะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ย จากสูตร²

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยของมัธยิมเลขคณิต}$$

$$N = \text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}$$

$$f = \text{จำนวนความถี่}$$

$$X = \text{คะแนนของ Code คือ 3, 2, 1}$$

และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร ดังนี้³

$$SD = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

ส่วนการหาค่าร้อยละ มีวิธีคิดดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

จากการคิดค่าคำตอบในอัตราร้อยละของจำนวนคำตอบทั้งหมด และการหาค่าเฉลี่ยของคะแนน ผู้วิจัยจะได้นำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง และอภิปรายผลเชิงบรรยายต่อไป

² ประคอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3, พระนคร : ไทโยพัฒนาพานิช, 2515), หน้า 42.

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 52.